

parabolantenne. Det er udelukkende et spørgsmål om valg af antenne, så kan hele befolkningen i Danmark se TV 3, hvis de vil, medmindre der er nogle boligselskaber – men det er jo så et andet ministerområde – der forhindrer folk i at sætte parabol op og på den måde krænker ytringsfriheden.

Det sidste, jeg skal sige noget om, er om spørgsmålet om piratkortene. Som ordet selv siger, er der tale om en illegal virksomhed. Der er tale om nogen, der stjæler, og vi kan ikke se, at der er forskel på, at man går ned i supermarkedet og hugger et æble, eller at man piratkoder sig ind og knækker koderne og dermed kan se nogle tv-signaler.

Hvis det her er løsningen, så vi kan forhindre, at den slags foregår, støtter vi gerne dette element. Men vi synes bare, at det burde være en straffelovsbestemmelse, så det bliver betragtet som tyveri, og ikke, at det står her under kulturministerens lovgivning.

Vi er også lidt tvivlende med hensyn til selve forbudet mod den erhvervsmæssige omsætning, om det er løsningen, al den stund man jo nemt kan købe sig til disse kort i udlandet og få dem tilsendt som brevpost fra England eller fra Tyskland, og endelig kan man jo bare koble sig op på internettet, så er der fri adgang til hele molevitten.

Derfor vil vi under udvalgsarbejdet se, om den løsning, ministeren har fundet frem til, dækker det behov, der er, nemlig behovet for at få stoppet piratdekodning.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at det problem, som vi skal behandle i dag, er et selvskabt problem – et problem, som er skabt af alle partier i Folketinget tilsammen undtagen Enhedslisten, de partier, som indgik medieforliget i sin tid, hvor man banede vejen for, at der kom endnu mere reklame-tv i gang.

Og det er klart: Med endnu mere reklame-tv, med en ny landsdækkende reklamekanal på vej, den, der skal fungere som networking, ja, så bidrager man yderligere til, at prisniveauet på f.eks. de almindelige sportsbegivenheder, som der især er tale om her, ryger op, fordi der bliver flere penge i det, og der bliver flere om budet. Og det betyder så, at når så samtidig de reklamekanaler går over og bliver betalingskanaler – eller endnu værre: pay per view, hvor man går ind og betaler for en enkelt udsendelse – ja, så begynder man at få en rigtig asocial

ordning ud af det. Man får en ordning, hvor vi via bistandsklienternes skattepenge er med til at støtte og udvikle en breddeidræt, og når der så pludselig er penge i den, må de ikke have lov at se den, medmindre de betaler over pay per view eller en betalingskanal.

Det er som sagt et selvskabt problem, men det betyder jo ikke, at vi ikke vil forholde os til det.

Det er interessant at bemærke, at ved denne ændring af loven står de partier, der står bag det mediepolitiske forlig, også splittet. Denne gang er det ikke TV 2's omdannelse eller en fjerde radiokanal, men det er spørgsmålet om større væsentlige nationale sportsbegivenheder, der alene forbeholdes tv-stationer, der kan ses af hovedparten af befolkningen. Det er et EU-direktiv, men også et stort dansk ønske, bl.a. for Enhedslisten. Så derfor har vi ingen problemer med at støtte loven.

Siden vedtagelsen af loven om Team Danmark har det stået klart, at eliteidrætten også skulle være forbeholdt den danske befolkning efter et almindeligt tilgængelighedsprincip. Med udviklingen af de nye, kommercielle tv-stationer og betalingskanaler har det været fundamentalt vigtigt for os at bringe tilgængelighedsprincippet ajour.

Vi vil i Enhedslisten også gerne understøtte, at udviklingen kan fortsætte, og vi har tidligere foreslået, at over for de nationale sportsorganisationer, som alene solgte tv-rettigheder til højstbydende og brugte de kommercielle penge til at presse priserne op i et leje, hvor ingen danske public service-stationer kunne følge med, måtte man gå ind og reducere i tildelingen til disse sportsorganisationer af både tipsmidler, kommunale idrætsanlæg osv. i et omfang, så det kunne mærkes.

Vi synes, det er urimeligt, at vi bruger flere milliarder kroner på at opbygge alle disse anlæg, og når så frugterne skal høstes, forstået på den måde, at top præstationerne skal bringes i medierne, ja, så himler man op om de frie kræfter, de skal have frit spil, og det private initiativ må ikke begrænses, det initiativ, som kun eksisterer, når der kan tjenes penge, men ikke når fundamentet og det første led i kredsløbet skal etableres.

Vi anser således forslaget for at være et fornuftigt skridt, der bringer balance i idrættens fødekæde. Vi vil understøtte en udvidelse af listen, men naturligvis så også understrege, at de landsdækkende tilgængelige stationer ikke